

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ
ΕΙΔΙΚΑ ΚΛΙΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ (ΜΠ24)

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	Σχολή Επιστημών Υγείας		
ΤΜΗΜΑ	Φυσικοθεραπείας		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Μεταπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΠ24	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	B
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Ειδικά Κλινικά Θέματα		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	
<i>Θεωρία + Άσκηση Πράξης</i>	2+ 1	7	
<i>Εργαστήριο</i>			
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Ειδικού Υποβάθρου		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	ΟΧΙ		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνικά/Αγγλικά		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΟΧΙ		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ECLASS	PHYSIO_P_107		
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Σάββας Σπανός, Επίκουρος Καθηγητής		
ΤΗΛΕΦΩΝΟ/ EMAIL	2231060298/ sspanos@uth.gr		

1

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα
<p>Με την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος ο φοιτητής/τρια θα είναι σε θέση:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Να αποδεικνύει γνώση και κατανόηση που στηρίζεται αλλά και επεκτείνει/ενισχύει τη γνώση που συνδέεται με τον προηγούμενο κύκλο σπουδών και παρέχει μια βάση ή ευκαιρία για πρωτότυπη ανάπτυξη ή/και εφαρμογή ιδεών, μέσα σε ένα πλαίσιο θεωρητικής, ερευνητικής και εφαρμοσμένης πρακτικής. 2) Να εφαρμόζει τις γνώσεις από τον προηγούμενο κύκλο σπουδών του για την επίλυση προβλημάτων σε νέα ή λιγότερο οικεία περιβάλλοντα στο πλαίσιο των ευρύτερων (ή διεπιστημονικών) συνθηκών εργασίας που σχετίζονται με τον τομέα των σπουδών του, επιβεβαιώνοντας την κατανόησή τους, καθώς και την ικανότητα χρήσης τους. 3) Να έχει τη δυνατότητα να ενσωματώνει γνώσεις, να διαχειρίζεται πολύπλοκα θέματα και να διαμορφώνει αποφάσεις με την χρήση ελλιπών ή περιορισμένων πληροφοριών, ενώ ταυτόχρονα να υποστηρίζει τον προβληματισμό σχετικά με τις κοινωνικές και ηθικές ευθύνες που συνδέονται με την εφαρμογή των γνώσεων και των αποφάσεων του. 4) Να μπορεί να μεταδώσει τα συμπεράσματά του, καθώς και τη γνώση και τη λογική στην οποία βασίζονται αυτά, σε εξειδικευμένο και μη εξειδικευμένο κοινό με σαφήνεια και επάρκεια. 5) Να επιλέγει μοντέλο προσέγγισης της επαγγελματικής του εξέλιξης και να αποφεύγει τα πιθανά εμπόδια στην εφαρμογή του. 6) Να αξιολογεί ποιοτικά την υπάρχουσα ερευνητική απόδειξη και να διαχειρίζεται τον ασθενή βασιζόμενος σε αυτήν.

- 7) Να αξιοποιεί με έναν συστηματικό τρόπο τις καθημερινές του εμπειρίες προς όφελος του θεραπευτικού αποτελέσματος.
- 8) Να επιλύει κλινικά προβλήματα υπό δομημένο κλινικό συλλογισμό, να λαμβάνει την ορθότερη θεραπευτική απόφαση κάθε φορά και να μπορεί να υποστηρίξει την αποτελεσματικότητάς της σε συνάρτηση με το κόστος της.
- 9) Να βελτιώνει τον κλινικό χώρο εργασίας του αλλά και τις τεχνικές του σεβόμενος πάντα τους κανόνες ηθικής στην παροχή υπηρεσιών υγείας.
- 10) Να λειτουργεί προληπτικά προς όφελος των ασθενών του.

Γενικές & Ειδικές Ικανότητες

Το μάθημα αποσκοπεί στην ανάπτυξη των παρακάτω **γενικών** ικανοτήτων:

- Αναζήτηση, ανάλυση και σύνθεση δεδομένων και πληροφοριών, με τη χρήση και των απαραίτητων τεχνολογιών.
- Προσαρμογή σε νέες καταστάσεις.
- Λήψη αποφάσεων.
- Αυτόνομη εργασία.
- Ομαδική εργασία.
- Εργασία σε διεπιστημονικό περιβάλλον.
- Παραγωγή νέων ερευνητικών ιδεών.
- Άσκηση κριτικής και αυτοκριτικής.
- Προαγωγή της ελεύθερης, δημιουργικής και επαγωγικής σκέψης.

Το μάθημα αποσκοπεί στην ανάπτυξη των παρακάτω **ειδικών** ικανοτήτων:

- Ικανότητα εφαρμογής της επιστημονικής γνώσης στην κλινική πράξη.
- Ικανότητα ανάπτυξης κλινικού συλλογισμού και λήψης θεραπευτικής απόφασης.
- Ικανότητα συστηματικής αξιοποίησης των καθημερινών εμπειριών και εφαρμογής ερευνητικών διαδικασιών στην καθημερινή πρακτική.
- Ικανότητα επικοινωνίας με τον ασθενή.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

1. Συνεχής επαγγελματική εξέλιξη. Στοχαστική πρακτική. Εμπειρική μάθηση και στρατηγικές.
2. Κλινικός συλλογισμός: αναγκαιότητα και βασικές αρχές.
3. Επιστημονικό επιχείρημα: λογικά σφάλματα και προκαταλήψεις.
4. Πόνος: νευροφυσιολογία και χρονιότητα.
5. Χρόνιος πόνος κεντρικής ευαισθητοποίησης.
6. Υποκειμενική αξιολόγηση στην νευρομυοσκελετική φυσικοθεραπεία.
7. Συμβουλευτική καθοδήγηση εργασιών.
8. Νευρο-ωτολογικά ζητήματα και φυσικοθεραπευτική προσέγγιση.
9. Επαγγελματική εξουθένωση.
10. Εργονομία στην φυσικοθεραπεία.
11. Νέες τεχνολογίες στην αποκατάσταση.
12. Φυσικοθεραπεία στην γυναικολογία.
13. Μελέτη περιπτώσεων που ενισχύουν την μάθηση (case studies).

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ.	Πρόσωπο με πρόσωπο, Υβριδική εκπαίδευση, Εξ αποστάσεως εκπαίδευση σε ποσοστό 20%
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Χρήση Η/Υ, projector, video, και Τ.Π.Ε. (e-class, email, MS Teams, google docs) στη διδασκαλία και στην επικοινωνία με τους φοιτητές

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	39
	Αυτοτελής Μελέτη & ανάλυση αρθρογραφίας	80
	Εκπόνηση μελέτης εργασίας	25
	Συγγραφή εργασίας	26
	Προετοιμασία για παρουσίαση και δημόσια παρουσίαση εργασίας	5
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	175
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	<p>Η αξιολόγηση των φοιτητών πραγματοποιείται σύμφωνα με τον κανονισμό του Π.Μ.Σ. και τις σχετικές αποφάσεις της Συνέλευσης του Τμήματος ως στάθμιση του βαθμού τους στις γραπτές εξετάσεις (65%) και την απόδοση τους στην εργασία (35%). Οι γραπτές εξετάσεις περιλαμβάνουν Δοκιμασίες Πολλαπλής Επιλογής.</p> <p>Η εργασία αποτελεί μελέτη κλινικής ατομικής περίπτωσης, εκπονείται ατομικά (1 εργασία για κάθε φοιτητή), κατατίθεται μέσω του e-class σε προκαθορισμένο χρονικό διάστημα ώστε να ελέγχεται για λογοκλοπή από το Turnitin, καθώς επίσης υποβάλλεται σε δημόσια παρουσίαση. Η εργασία βαθμολογείται από τον υπεύθυνο του μαθήματος βάσει συγκεκριμένων κριτηρίων αξιολόγησης τα οποία είναι γνωστά στους φοιτητές (γνωστοποιούνται κατά την έναρξη των μαθημάτων).</p>	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Aslop A, 2000. Continuing Professional Development: A guide for therapists. BLACKWELL SCIENCE Ltd.
2. Johns C, 2009. Becoming a Reflective Practitioner, 3rd ed. WILEY-BLACKWELL.
3. Higgs J, Jones M, Loftus S, Christensen N, 2008. Clinical Reasoning in the Health Professions, 3rd ed. BUTTERWORTH-HEINEMANN.
4. Herbert R, Jamtvedt G, Mead J, Hagen KB, 2005. Practical Evidence-Based Physiotherapy, 1st ed. BUTTERWORTH-HEINEMANN.
5. Bury T, Mead J, 1998. Evidence-based healthcare, 1st ed. BUTTERWORTH-HEINEMANN.
6. Jones M, Rivett D, 2004. Clinical reasoning for manual therapists, 1st ed. BUTTERWORTH-HEINEMANN.
7. Kassirer J, Wong J, Kopelman R, 2009. Learning Clinical Reasoning, 2nd ed. WILLIAMS & WILKINS.
8. Ghaye T, Lillyman S, 2011. Empowerment Through Reflection: A practical guide for practitioners and health care teams, 2nd ed. MARK ALLEN PUBLISHING Ltd.
9. Wittink H, Michel T H, 1997. Chronic pain management for physical therapists, 1st ed. BUTTERWORTH-HEINEMANN.
10. Grieve G, 1994. The masqueraders. In: Boyling J D, Palastanga N. Grieve's modern manual therapy: the vertebral column, 2nd ed. CHURCHILL LIVINGSTONE.